

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΦΟΡΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Κ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Δεκεμβρίου κ'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος
Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

EN TΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ φάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ὡς παιδίον ὁ Χριστός, Πάτερ ταῖς οἰκείαις ἀγκάλαις, σέ περιέφερε, τότε προετύπωσε τὴν ἐσομένην σοι, εὐσεβείας λαμπρότητα, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον, θείαν σου ἀνάβασιν, ἐπὶ τὰ κρείττονα· ὅθεν θεοφόρος ἐκλήθης, καὶ θεοῦ θεραπείων ἐδείχθης, ἐνδοξε Ἰγνάτιε τῷ βίῳ σου.

Ὅτε Ἀποστόλων κοινωνός, οἷα μαθητῆς τούτων ὤφθης, καὶ μνητῆς ἀληθῆς, τότε ἐνθεώτατος καὶ πλήρης χάριτος, ἀνεδείχθης Ἰγνάτιε, καὶ Ἀντιοχέων, πρόεδρος περιόδου, καὶ ποιμενάρχης σοφός· ὅθεν ἀληθείας ἐν πόσῃ, ἄγων τὴν σὴν ποιμνὴν θεόφρον, ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ νομίμως ἠθλησας.

Ὅτε ἐξ Ἐφῶς ὡς ἀστήρ, ἔσπευδες πρὸς Δύσιν ἀθῆσαι, ὑπὲρ τῆς δόξης Χριστοῦ, τότε διερχόμενος τὰς πόλεις δέσμιος, τὰς σεπτὰς ἐπεστήριζες, θεοῦ Ἐκκλησίας, ὡς ὁ Παῦλος Ἅγιε, πλουσίῳ λόγῳ σου· ὅθεν τῶν σοφῶν διδασκῶν σου, τὰς ἐπιστολάς κεντημένοι, χάριτος πληρούμεθα τοῦ Πνεύματος.

Ὅτε τοῖς θηρίοις πρὸς βορᾶν, δέδοσαι προθύμῳ καρδία, τῇ τοῦ τυράννου βουλῇ, τότε χαίρων ἔκραζες· Σῆτος ὑπάρχω θεοῦ, διὰ τοῦτο ἀλήθομαι, θηρῶν τοῖς ὁδοῦσιν, ὡς ἂν ἄρτος ἡδιστος, Κυρίῳ γινώσκωμαι· ὦ τῆς σῆς ἀνδρείας θεόφρον! δι' ἧς θαυμαστῶς ἐδοξάσθης, παρά τοῦ Χριστοῦ Πάτερ Ἰγνάτιε.

Ἐνδεδυμένος τόν Χριστόν Ἰγνάτιε, ἐν αὐτῷ ἔζης ἐν κόσμῳ, νεκρωθεὶς τοῖς παροῦσι· καί Ἀποστολικῶν ἀξιωθεὶς χαρισμάτων, τῆς εὐσεβείας ὄργανον πέφηνας, λαλοῦν καί ἐνεργοῦν, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι· φωτὶ γάρ θείῳ λαμπόμενος, παγκοσμίως ἔλαμψας· καί λαμπρῶς ἀγωνισάμενος, ἀξίως ἐστεφανώθης παρά Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καί Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

Βηθλεέμ γῆ Ἰούδα, τό κατά σάρκα πολίτευμα, παιδρῶς εὐτρέπισον τό θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ θεός σαρκί τίκτεται, ἐξ Ἀπειράνδρου Ἀγίας Παρθένου, εἰς τό σῶσαι τό γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Ὁλος ἀπό παιδός, ἐδείχθης θεοφόρος, Ἰγνάτιε παμμάκαρ, καί μύστης τῶν ἀρρήτων, ὡς Ἀποστόλων σύσκηνος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Μύστης θεοειδής, τοῦ θείου Ἰωάννου, Ἰγνάτιε ἐγένου, καί τήν θεολογίαν, τήν ὑπέρ νοῦν μεμύησαι.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Τάφος αἱ τῶν θηρῶν, σοί ὤφθησαν γαστέρες, ἀλλ' ἐν τῇ οὐρανίῳ, Σιών χαίρων μετέστης, περιφανῶς Ἰγνάτιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Σύνθρονε Παντουργέ, ὁμόδοξε θεότης, ἐλέησον τόν κόσμον, πρεσβείαις Ἰγνατίου, τοῦ θείου σου θεράποντος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐρχεται ἡ Ἀγνή, ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει, γεννηῆσαι τόν Σωτῆρα, ἀρρήτῳ πνεύσπλαχνίᾳ· λαοὶ προεορτάσατε.

Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ.

Καί Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Προεόρτια Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ', ποίημα Ἀνατολίου.

Ἦχος α'.

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ τὸν τῶν ὄλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· οὗ Ἰωσήφ κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς.

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἠνοικταὶ γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου, ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι· διὸ κράζωμεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, Ἅγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθείς· Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα. Τριὰς Ἅγία, δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωπιζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἀνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὢν, γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ Πλαστοουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ' Ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως· ὅτε ὁ Δεσπότης σε, μάκαρ Ἰγνάτιε, ὡς συμπαθῆς ἠγκαλίσατο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτω φαίνων τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφωτον αἴγλην εἰσδέδεξαι, καθάπερ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκ τῆς ἀβύσσου, τῶν φωτισμάτων ἀνιμησάμενος· ὅθεν κατ' ἴχνος ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ τετρωμένος ἀγάπη τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ προηστήριος, ἔρως ἀνέφλεγε, σοῦ τὴν ψυχὴν ἱερώτατε, πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ κατεπείγων Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν ἀοίδιμον λόγον ἐβόησας· Σίτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ δι' ὀδόντων, δεῖ με θηρίων πάντως ἀλήθεσθαι, ἵνα τῷ Λόγῳ καθαρῶτατος, ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ Ἱεροφάντορ, ὅτε τὸν θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας· Ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται, καὶ κοινωνῆσαι, τούτῳ τοῦ πάθους λίαν ἐπείγομαι· ἐντεῦθεν Ἰγνάτιε, καθάπερ ἥλιος, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, ἐπὶ τὴν Δύσιν, καταφωτίζων μάκαρ διέδραμες, καὶ βασιλείας διαδήματι, ἐκοσμήθης Χριστῷ προσαγόμενος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς συνήθης καὶ σύσκηνος, Ἀποστόλων γενόμενος, παρ' αὐτῶν μεμύησαι τὰ οὐράνια, καὶ Παρακλήτου τὴν ἔλλαμψιν, ἐπλούτησας Ἄγιε, τῇ ἀμέμπτῳ σου ψυχῇ, τετρωμένος τῷ ἔρωτι, τοῦ Παντάνακτος, οὗ τοῖς ἴχνεσι βαίνων Ἱεράρχης, θεοφόρος ἀνεδείχθης, καὶ ἀθλητῆς ἐνθεώτατος.

Ὡς πολύφωτος ἥλιος, ἐξ Ἐφῶας ἀνέλαμψας, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν κατελάμπρυνας, μαρμαρυγαῖς τῶν ἀγώνων σου, πρὸς Δύσιν ἀγόμενος, περικείμενος δεσμά, δι' ἀγάπην τοῦ Κτίστου σου, καὶ γενόμενος, ἐν τῇ Ῥώμῃ τὸν μέγιστον ἀγῶνα, ἐκτελεῖς καὶ διανύεις, καρτεροφύχως Ἰγνάτιε.

Κατὰ πόλιν Ἰγνάτιε, ὡς ὁ Παῦλος ὁ ἔνθεος, Πάτερ διερχόμενος δρόμῳ κρείττονι, τάς Ἐκκλησίας ἐστήριζες, σοφοῖς σου διδάγμασιν, ὡς Χριστοῦ μυσταγωγός, καί ποιμὴν ἀληθέστατος, καί στερέότατα, σπαραχθεῖς τῶν λεόντων τοῖς ὁδοῦσι, θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθης, Ἱερομάρτυς πανεύφημε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

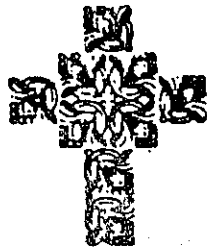
Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου γεωργοῦ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδύς αὐτῷ ἀνεδείχθης· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Ὑπόδεξαι Βηθλεέμι, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννηῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ἦχος α΄.

Τό πῦρ τό οὐράνιον, δεξάμενος Ἰγνάτιε, στόμα θεῖον ἔσχη-
 κας, ὡς Ἀποστόλων ὁμότροπος· ὅθεν τῆς εὐσεβείας τό μυστή-
 ριον, γλώσση σοφῆ κηρύξας, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, ὑπο-
 φήτης ὠφθης θεόσοφος· καί μαρτυρικῶς ἀγωνιζόμενος, τοῖς πᾶ-
 σιν ἐβόας· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί πῦρ φιλόβλον, ὕδωρ δέ μᾶλλον
 ζῶν καί ἀλλοῦν, εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἧς ἐπιτυχῶν καλῶς ἀθλήσας,
 ταύτης καί ἡμᾶς τυχεῖν ἀξιῶσον, ταῖς πρός θεόν πρεσβείαις
 σου, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Ἦχος β΄.

Ἀγιασθεῖς τῇ τοῦ Σωτῆρος προσφάσει, ἡγιασμένος ὄλος καί
 ἔνθεος, καί θεοφόρος ἐκ παιδός, ἐδείχθης Ἰγνάτιε· καί Ἀπο-
 στολικαῖς ἀναστροφαῖς μυσταγωγούμενος, τῶν μυστηρίων τῆς χά-
 ριτος, οἰκονόμος ὠφθης ἱερός, καί Ἱεράρχης θεόληπτος· θείῳ
 γάρ λόγῳ ἡγίασας, τοὺς ἐναγεῖς τό πρότερον, καί τέκνα φωτός
 ἔδειξας, τοὺς πρὶν τῇ πλάνῃ δουλεύοντας, Εὐαγγελίου τοῖς δό-
 γμασι, καί τῶν Παθῶν τοῦ Σωτῆρος, Μάρτυς γενόμενος, τῆς ἐν
 αὐτῷ λαμπρότητος ἐκοινώνησας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Ἦχος γ΄.

Τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ δεσμοῖς κοσμούμενος, ὡς ὁ μέγας Παῦλος,
 ἀγαλλομένῳ ποδί ἔσπευδες, ἐπὶ τόν μέγαν ἄθλον, θεοφόρε Ἰ-
 γνάτιε· ὦ τοῦ θερμοῦ σου ἔρωτος, πρός Χριστόν τόν Σωτῆρα!
 ὦ τῆς πολλῆς ἀνδρείας σου, καί τῶν ἀγίων δρόμων πολυθμνητε!
 Χριστόν γάρ μόνον ποθῶν, καί αὐτόν ἐκζητῶν, οὐδόλως ἐνάρκη-
 σας ἐν ταῖς θλίψεσιν, οὐδαμῶς ἔφριξας, τὴν λεόντων ἀγριότη-
 τα, ἀλλ' ὑπ' αὐτῶν ἀλεσθεῖς οἷα σῖτος θεοῦ, ἄρτος ἡδύς αὐτῷ
 ἐγένου, καί θυσία καθαρὰ προσήχθης τῷ σέ δοξάσαντι, Ἱερο-
 μάρτυς ἀξιάγαστε· ὦ πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ὡς Ἀποστόλων φοιτητής, καί τοῦ Σωτῆρος μαθητής ἐνθεώτατος, τοῖς ἔχνεσιν αὐτῶν ἠκολούθησας, θεοφόρε Ἰγνάτιε· λόγῳ γάρ καί ἔργῳ διέπρεφας, καί τῆς ἀπάτης τήν πλάνην διήλεγξας, εὐσεβεῖ παρρησίᾳ· καί σαυτόν ὑπόδειγμα ἀθλήσεως προθέμενος, συνεσταυρώθης τῷ Χριστῷ, ὡς ἐπόθεις τῷ σῶ ἔρωτι. Καί νῦν τῆς κεκρυμμένης ἐν αὐτῷ, ἀπολαύων δόξης, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Ἱερουργήσας τῷ Χριστῷ ὡς Ἱεράρχης ὄσιος, καί Ἰσαπόστολος θεῖος, μαρτυρικῶς αὐτῷ Ἱερουργήθης, θεοφόρε Ἰγνάτιε· ἀθλητικῶ γάρ τέλει τόν βίον ἐσφράγισας, καί οἰκειοῖς αἵμασι, τήν στολήν τήν ἱεράν ἐφοίνιξας· καί νῦν ἀϋλως Ἱερουργῶν τῷ Σωτῆρι, τάς ὑπέρ ἡμῶν ἱλαστηρίους αὐτῷ προσάγαγε, πρός σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἦσαῖα χόρευε...

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, τῶν Ἀποστόλων κοινωνός καί ὁμόζηλος· αὐτοῖς γάρ ἀκολουθήσας, καί μαθητεύσας πιστῶς, ἐμυθήθης πᾶσαν γνῶσιν ἐνθεον· ἐντεῦθεν ἐκήρυξας, θεηγόρῳ σου στόματι, τήν τοῦ Σωτῆρος, ὑπέρ νοῦν ἐνανθρώπησιν, δι' ἧς εὔρομεν, τήν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· ὄργανον τό θεόπνευστον, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ὁ πλήρης θείας σοφίας, καί ἀπορρήτου ἐλλάμψεως. Χριστόν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Ὁλος ἀγιασθεῖς ἐκ παιδός, θεία προσφαύσει τοῦ Σωτῆρος Ἰγνάτιε, ἀνήχθης εἰς μέτρον θεῖον, ταῖς ἀρεταῖς ἐκτραφεῖς, οἷα θεοφόρος ἐνθεώτατος· ἐντεῦθεν τοῦ Πνεύματος, ἐνδιαίτημα πέφηνας· θείας ἀγάπης, Πάτερ ἄνθραξ διάπυρος, φλέγων ἅπασαν, ματαιότητος ἄκανθαν· στῦλος ὁ ἀπερίτρεπτος, καί στήριγμα ἄσειστον, τῶν κατὰ πόλεις ἀγίων, Ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Χριστόν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν...

Χαίροις Ἀντιοχείας ποιμήν, Ἐκκλησιῶν περιφανές ἐγκαλλώπισμα, ὁ σύμπνους τῶν Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν καλλονή, Ἱερομαρτύρων ἀκροθίνιον, Ἰγνάτιε ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ φίλε γνήσιε, ὁ τόν ἀγῶνα, διανύσας στερρότατα, καί τούς ἅπαντας, καταπλήξας τῷ τρόπῳ σου· ὄθεν λαμπρῶς δεδόξασαι, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, καί Ἱερεὺς θεοφόρος, παρά Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος. Αὐτόν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Προεόρτια.

Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Θεὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἀνδρέου Πυροῦ. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, Μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ παρθενικῆς νηδύος, πιστοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου...

Κυπριανοῦ, Αὐτόμελον.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, ἡ Πόλις ἡ Ἀγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ Θεῖον τίκτεται.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου. Ἦχος α'. Στουδίτου.

ᾠ τῆς στερόα̅ς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριστε Ἰγνάτιε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστήν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφρουν, ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλοῦλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἔνδοθέν μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα· ὄθεν θείῳ Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, κόσμου σε θᾶπτον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν· ὃν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'. Κυπριανου̅.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν· Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλόανθρωπος.

Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, καὶ τό Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ· ἠνοικταὶ πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρι αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως. Γερασίμου.

Θεῖω ἔρωτι ἐπτερωμένος, τοῦ σὲ ψαύσαντος, χερσὶν ἀχράντοις, Θεοφόρος ἀνεδείχθης Ἰγνάτιε· καὶ ἐν τῇ Δύσει τελέσας τὸν δρόμον σου, πρὸς τὴν ἀνέσπερον λῆξιν ἐσκήνωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ...

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΑ

Τριώδιον ψαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τῇ δευτέρᾳ.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῶ τὴν ἄβατον κυμαιομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστά-
» γματι ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν
» καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἦ ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ αὐτὸς Θεάνθρωπος,
Χριστὸς γινώσκειται, τὸ Θεὸς οὐχ ἀρπαγμόν, εἶναι ἠγησάμενος, ἔρ-
χεται δούλου μορφῆν, ἀναδεξάμενος, Κόρης ἐξ ἀγνῆς Θεόπαιδος.

Διακονῆσαι, Χριστὸς ἐκὼν προέρχεται, οὗ τὴν μορφῆν ὁ Πλα-
στουργὸς νῦν ὑποδύεται, τῶ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν Θεότη-
τι, ξένην ἀνάπλασιν, καὶ ἀναγέννησιν, ὡς εὐσπλαγχνος δωρού-
μενος.

Ῥοδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα,
» καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· ἀειζῶου δὲ
» ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύ-
» ριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ἦ μᾶς μου πάντας συγγενεῖς, ἄρτι θήσομαι, εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς
τηρήσετε, φησὶν ὁ Χριστὸς ἀνθρώποις, ἐκ μήτρας Ἀγνῆς, προερχό-
μενος· οἷς τὴν εἰρήνην διδούς, τὰ ταπεινὰ φρονεῖν νῦν ὑποτίθεται,
καὶ Κύριον γινώσκειν τοῦτον καὶ ψάλλειν· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοί, σαρκικῆς ἐστὶν ὁ τόκος Λόγε Θεοῦ· οὐχ
αἷμα γάρ, καὶ σὰρξ σὴν ἀγίαν συνίστησιν, ἀλλὰ Πνεύματος Ἀγίου
παρουσία, καὶ τοῦ Ὑψίστου θεία ἐπισκίασις· καὶ Κύριον γινώσκον-
τές σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

᾿Ωδὴ θ'. ᾿Ο Εἰρμός.

» Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον· ἀφ' ἧς ὁ Πλά-
» στης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς ἡμῖν περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυ-
» τήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ με-
» γαλύνομεν.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπώσαμενοι ἐπαξίως, τῆς παρουσίας Χρι-
στοῦ, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· καὶ γὰρ ἀρόρυπάρως προέρχε-
ται σάρκα φορέσαι, καὶ πᾶσι δωρήσασθαι, θείαν διὰ Πνεύματος
ἀνάπλασιν.

Ἄφορῶντες εἰς Χριστόν, ταπεινούμενον ὑψωθῶμεν, ἐκ χαμαιζήλων
παθῶν· ζήλω δὲ καλῷ μὴ φρονεῖν ὑψηλά, πίστει παιδευθέντες, ἐν
πνεύματι ταπεινωθῶμεν· ὅπως τὸν τικτόμενον, ἐν ὑποποιοῖς ἔργοις
ὑψώσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

᾿Ηχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

᾿Ως θεῖος Μαθητής, τῶν σοφῶν ᾿Αποστόλων, ὁμότροπος αὐτῶν,
ἐν τῷ βίῳ ἐδείχθης, παμμάρκῳ ᾿Ιγνάτιε, καὶ τὸν λόγον τῆς χά-
ριτος, ἀνεκήρυξας, ὡς εὐκλεῆς ᾿Ιεράρχης, καὶ τὸν δρόμον σου,
μαρτυρικῶς ἐκτελέσας, ἀξίως δεδόξασαι.

᾿Ομοιον, Προεόρτιον.

᾿Ο κλίνας οὐρανοῦς, καὶ Παρθένω οἰκήσας, προέρχεται σαρκί,
Βηθλεέμ ἐν Σηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὄραθῆναί τε νή-
πιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· τούτῳ χαίροντες, νῦν
ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

᾿Ηχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐρονήματι στερῶν, τὴν ὁρμὴν τῶν λεόντων, οὐκ ἔπτηξας σοφέ,
ἀλλ' ἀνδρείως ὑπέστης, τὸν θάνατον ᾿Ιγνάτιε, καὶ ὡς θῦμα εὐ-
πρόσδεκτον, προσενήνεξαι, τῷ ᾿Αθλοθέτῳ Κυρίῳ· ὃν ἰκέτευε, ὑ-
πὲρ ἡμῶν θεοφόρε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ὅμοιον, Προεόρτιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεέμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμφας, μηνύει τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀφράστως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ἀκτιῖσι τῶν λόγων σου, οἷα φωστήρ φαεινός, πυρσεύεις Ἰγνάτιε, τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ νέμεις τὰ κρείττονα· σπεύδων γὰρ πρὸς τὴν Ῥώμην, τοῦ θανεῖν θείῳ πόθῳ, ἔδειξας τῆς ἀγάπης, τῆς ἀγίας τὸν πλοῦτον, ἐν ἧ τούς σέ γεραίροντας, συντήρει πρεσβείαις σου.

Ὅμοιον, Προεόρτιον.

Ἡ Πάναγνος ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἐν σαρκί, Σπηλαίῳ τὸν Κύριον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, γενόμενον ἄνθρωπον· χόρευε πᾶσα κτίσις, δεχομένη τὴν χάριν· ἄδε προεορτίους, τῷ Σωτήρι αἰνέσεις, τῷ ἤκοντι ἐν κόσμῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τό Προκείμενον.

Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. σύνεσιν.

Εὐαγγέλιον τό ἐν τῷ Ὁρθρῳ τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου, 17^ο Νοεμβρίου. Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου...

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, ἀπό παιδός ἀνακείμενος Χριστῷ, ἀνευδότης ἐβάδισας, τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· καὶ Ἱεράρχης ὁσιος γενόμενος, Ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων χαρίσμασι, μαρτυρικῶς ἠνδραγάθησας, ὑπό θηρίων ἀγρίων ἀναλωθεὶς· καὶ νῦν τῶν ἐφετῶν τῷ ἀκροτάτῳ παριστάμενος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ θεός τὸν λαόν σου...

Οἱ Κανόνες. Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἢ Ἐκροστιχίς·

Ἄδει ταῦτα προεόρτια, ὁ Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ῥδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ
» τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ· ὅτι δεδόξασται.

Ἀρξώμεθα σήμερον, προεορτάζειν, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, τοῦ τε-
χθέντος σώματι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός, ἐν τῷ Σηλαίῳ Βηθλεέμ,
δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δεσμῶν ἀπολύων με, τῆς ἁμαρτίας σπαργάνοις εἰλίσσεται, καὶ ἐν
φάτνῃ τίθεται, βρέφος ὀρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός. Δόξα τῷ κρά-
τει αὐτοῦ.

Ἐδὲμ διανοίγεται, σοῦ τικτομένου, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν τῇ πό-
λει Δέσποτα, τῇ Βηθλεέμ ἐν σαρκί· Ὑμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν οἰ-
κονομίαν σου.

Ἴδου νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαΐου, ἡ πρόρρησις Πάναγκε· τοῦ
τεκεῖν τὸν ἄχρονον, ἐν Σηλαίῳ γὰρ Υἱόν, ἐλήλυθας· πᾶσα ἡ γῆ,
διὸ εὐφραίνεται.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φαιδρῶς ἐορτάζοντες, εὐωχηθῶμεν, ὁ Μάρτυς Ἰγνάτιος, ἱερῶς
προτρέπεται, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ, τὴν
πολυύμνητον.

Τὴν ἔνδοξον μνήμην σου, πάντες τιμῶμεν, παμμάκαρ Ἰγνάτιε, καὶ
ψαλμοῖς γεραίρομεν, τὸν στεφανώσαντα, τὴν πάνσεπτόν σου κορυ-
φήν, θεομακάριστε.

Φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχων Ἰγνάτιε, καταλάμ-
πεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ τὴν Ἐσπέραν δαδουχεῖς, ἐκ
τῆς Ἐφᾶς ἐλθών.

Τοῦ Παύλου μιμούμενος, τοὺς κατὰ τόπον, κινδύνους Ἰγνάτιε, καὶ
ὑπάρχων δέσμιος, οὐ κατενάρκησας, στηρίζων γράμμασι πυκνοῖς,
τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Δόξα.

Τριάς Ὑπερούσιε, μία Θεότης, Μονὰς Τριουπόστατε, τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, εἰ Δημιουργέ, σῶσον ἐλέησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐδὲμ εὐτρεπίσθητι· ἢ Ἐφραθᾶ γάρ, τῷ Κτίστη ἠτοίμασται, γεννηθῆναι μέλλοντι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρος, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Λίθον ὄν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη, εἰς κε-
» φαλήν γωνίας· αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ἣ ἔστερέωσε Χριστός, τὴν
» Ἐκκλησίαν αὐτοῦ· ἦν ἐξ Ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Ταύτην τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, γνοὺς ὁ Ἡσαΐας, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐμφανῶς προλέγει· Παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν· οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ἄστρον ἤδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ὅπερ ἐπιγνόντες, βασιλεῖς κινήσεις, ἀνατολῶν ποιοῦνται, καὶ φθάσαι ἐπείγονται, ὅπως θεάσωνται Χριστόν, ἐν Βηθλεέμ σαρκὶ τικτόμενον.

Ἦμνον πᾶσα προεόρτιον, προσαδέτω κτίσις, τῷ πρὸ Ἐωσφόρου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι, καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀρρήτως ἐκλάμποντι καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς, ἐν Βηθλεέμ δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Τύπος ἱερᾶς ἀθλήσεως, ἀνεδείχθης μάκαρ, στήλη καρτερίας, καὶ κανὼν ἀνδρείας, καὶ στῦλος Ἐκκλησίας, καὶ Πίστεως ἔρεισμα, καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμός, ἄθλοις σεπτοῖς, στεφανωθεὶς ἐν Χριστῷ.

Ὅντως φερωνύμως κέκλησαι, Θεοφόρος Πάτερ· νήπιος γὰρ ἔτι, κομιδῇ ὑπάρχων, εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, φερόμενος ἴστασο, ἀναφωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς· Γίνεσθέ μοι ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

Ποῖος τόπος οὐχ ἡγίασται, τοῖς παθήμασί σου; ποῖα παροικία, οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; ἢ ποῖα φυλακὴ σε, σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο, δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ; ζῆλος γὰρ σε θεῖος ἠρέθιζε.

Σίτος καθαρὸς Θεῷ ἡμῶν, ἀνεβόας πέλων, σπεύδω ἀλεσθῆναι, ὑπὸ

θηρῶν ἀγρίων· θλασθήτω τὰ ὀσῆ μου, βρωθήτω τὰ μέλη μου, καὶ βρῶμα γένωμαι θηρῶν, ἵνα Χριστῷ, καθαρὸς ἄρτος ὀφθῶ.

Ξένον Μαρτυρίου στάδιον, ἱερῶς ἀνύσας, ξένην παρὰ πάντας, τοὺς προσηθληκότας, ἀνδρείαν ἐπεδείξατο τῷ πόθῳ πυρούμενος, τοῦ ἀνεन्द्रότου ἐραστοῦ, ὃς τις ὡς πῦρ τὴν σὴν ἀνήπτε ψυχὴν.

Ζέων εἰς αἰεὶ τῷ πνεύματι, ὁ Ἰερομάρτυς, ἔκραζε σὺν πόθῳ, ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων· Χριστὸν διώκω χαίρων, Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι μὲν ἐγώ, ζῆ δὲ φησιν, ἐν ἐμοὶ μόνος Χριστός.

Δόξα.

Μίαν προσκυνῶ Θεότητα, ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος, πάντων τε τῶν ὄντων, καὶ τῶν γενησομένων, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν ἀχρόνως γεννητόν, Πνεῦμα εὐθές, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο Ἡσαΐα βόησον· Ἴδου ἡ Παρθένος, ἔχει ἐν κοιλίᾳ, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ τίκει ἐν Σπηλαίῳ· καὶ ἔσται τὸ ὄνομα, τοῦ τικτομένου Ἰησοῦ, Θεὸς μεθ' ἡμῶν, Ἐμμανουὴλ Σαβαώθ.

Κοντάκιον. Προεόρτιον. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε, ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον, μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ὁ Οἶκος

Ἰεραὶ Προφητῶν ῥήσεις, τὸ πέρας δέχονται· ἡ Παρθένος ἰδοῦ, τίκει Θεὸν ἐν σαρκί, Βηθλεὲμ ἐν πόλει, ἔνδον τοῦ Σπηλαίου· ἡ κτίσις πᾶσα καταπλουτίσθητι, ἀγάλλου καὶ χόρευε· μετὰ τῶν δούλων συναναστρέφου, πάντων ὁ Δεσπότης παραγένονε, τῆς δεσποτείας τοῦ ἀλλοτρίου ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ· καὶ ὁράται ὡς βρέφος σπαργανούμενον ἐν φάτνῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξ Ἐσῆς ἐκλάμψας ὡσπερ ἀστήρ, καὶ ἀκτίσι τῶν λόγων λαμπαδουχῶν, τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος

τὸν δρόμον, γενναίως διήγυσας, ὑπομείνας κινδύνους, ἐν Ἐθνεσί τε καὶ πόλεσιν· ὄθεν καὶ ὡς σίτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὁδοῦσιν, ἠλέσθης γενόμενος, προσφορὰ τῷ Κυρίῳ σου. Θεοφόρε Ἰγνάτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Χειροθετούμενος, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐγκατελάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ μαρτυρίου ἀληθῶς, ἐπέτυχες Θεοφόρε· θήρας γὰρ ἠρέθισας, ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν θεσπέσιον ἐνδοξε· διὸ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας, Πάτερ ἀξίως τὸ μαρτύριον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁμοιον.

Χαράς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾶν ἐπέιγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὃ θαύματος ἀνερμηνεύτου! ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκούται ὁ Ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἐ**ν πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου
» σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ,
» ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου
» Κύριε.

Τὰ ὄρη οἱ βουνοί τε, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, ποταμοὶ καὶ θάλασσαί, καὶ ἅπασα πνοή, ἐν εὐφροσύνῃ σκιρτήσατε· νῦν ἐγγίζει, ἡ σωτηρία Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου, πόλει Βηθλεὲμ ἀποτίκτεσθαι.

Ἀνάλαβε Προφῆτα, Ψαλτήριον Δαθίδ, καὶ μελῶδει Πνεύματι, Ἄγιῳ ἐμφανῶς· ἐκ τῆς Παρθένου γεγέννηται ἀσυγχύτως, πρὸ Ἑωσφόρου, ἐκ γαστροῦ Πατρὸς ἐκλάμψας, Κύριος τῆς δόξης Χριστὸς ὁ Θεός.

Πῶς δέξεταιί σε Λόγε, τικτόμενον σαρκί, Σπήλαιον σμικρότατον, καὶ λίαν εὐτελές; πῶς εἰληθήσῃ σπαργάνοις ὁ περιβάλλων, πόλον νεφέλαις; πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἐπανακλιθήσῃ ὡς νήπιον;

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἐφαίδρυνας τῇ αἴγλῃ, τῶν ἄθλων σου τὴν γῆν, ἱερὲ Ἰγνάτιε, δεσμώτης ἀπαχθείς· διαδραμῶν γὰρ ὡς ἥλιος ταῖς ἀκτίσι, τοῦ μαρτυρίου τὴν Ἐσπέραν ἐξ Ἑφας, πᾶσαν δαδουχῶν κατεφώτισας.

Ὡς Παῦλος δεδεμένος, θηρίοις λογικοῖς, ἐπὶ Ῥώμην ἔτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ· ἀλλ' οὐκ ἐπαύσω καὶ δέσμιος ὢν στηρίζων, τὰς Ἐκκλησίας ἐπιστέλλων κατὰ πόλιν, πᾶσι τοῖς Χριστοῦ Ἱεράρχαις θαρρόειν.

Θηρίων μοι γενέσθω, τὰ στόματα σφαγῇ, καὶ γαστέρες μνήματα, ἐβόας Ἀθλητά· μηδεὶς ὀχλείτω μηδεὶς μου θρύψει τὸν τόνον· ἐγὼ γὰρ σπεύδω ἀλεσθῆναι ὡς περ σίτος, καὶ ἄρτος εὐρεθῆναι Θεοῦ καθαρός.

Χριστοῦ σπεύδω γενέσθαι, Χριστοῦ μόνου ἐρῶ· ὅλος γὰρ Χριστοῦ εἰμι, ἐβόας Ἀθλητά· αὐτὸν διώκω αὐτὸν ἐπείγομαι φθάσαι· καὶ διὰ τοῦτο πῦρ καὶ ξίφος καὶ θηρία, πάντα καρτερῶ, ἵνα τύχω αὐτοῦ.

Διήνυσας τὸ σκάμμα, ζεούση τῇ ψυχῇ, Μάρτυς καρτερόψυχε, τῷ ἔρωτι τρωθείς, τοῦ ἔραστοῦ σου· Χριστὸς γὰρ ἦν σοι ὁ ἔρωσ· ὃν ἀναπνέων καὶ διώκων ἐκαρτέρεις, πάντων τῶν δεινῶν τὰ ἐπίπονα.

Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι δοξάσωμεν πιστοί, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἡ ἐν Μονάδι Τριάς Ἁγία προσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι ὑμνουμένη ἀσυγχύτως, δόξα σοι Τριάς ὁμοούσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, Θεὸς ὢν ἠξίωσας, πτωχεύσας Ἀγαθέ, τὴν ἡμετέραν πτωχείαν δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἐκ Παρθένου προελθὼν σεσαρκωμένος, μείνας εἰς Υἱὸς ἐκ Πατρὸς καὶ Μητρός.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου,
» Θεὸν οὐ γινώσκομεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· ὅτι Θεὸς ζώντων,
» καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Ἐανάτωσαν γηθόμεναι, νεφέλαι γλυκασμόν· ἤδη γὰρ ἐγγίζει ὁ Κύριος, ἀποτεχθῆναι ὡς περ νήπιον, ἐκ τῆς Ἁγνῆς Παρθένου, ἐν εὐτελεῖ Σπηλαίῳ.

Οί θεῖοι νῦν σκιρτήσατε, Προφήται τοῦ Θεοῦ· ἦκει γὰρ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἀποπληρῶσαι τὰ κηρύγματα, ὑμῶν τῆς θείας γλώσσης, τικτόμενος ὡς βρέφος.

Ἐδὲμ πάλαι κλεισθεῖσά μοι, ἀνοίχθητι λοιπόν, βλέπουσα Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, καὶ ἐν τῇ πόλει ὡς εὐδόκησε, τῆς Βηθλεὲμ ἐκ Κόρης, τικτόμενον Παρθένου.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε, σοφὸς Ἀρχιερεὺς, ὅσιος πιστὸς ἀμίαντος ἄκακος, βοῶν ὁ Παῦλος προὑπέγραφε, τὴν ἱερὰν εἰκόνα, τῶν ἱερῶν σου τρόπων.

Κανόνα ἀπαράτρωτον, καὶ τύπον εὐσεβῆ, ἔχοντες τὴν σὴν τοῦ βίου ἀκρόπολιν, πρὸς ταύτην Πάτερ ἀναγόμεθα, οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης, τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Τὰ Παύλου κατορθώματα, ζηλώσας εὐσεβῶς, ὅλους τοὺς αὐτοῦ κινδύνους ὑπέμεινας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε, τὸ τῆς Ἐώας φέγγος, καὶ τῆς Ἑσπέρας ἄστρον.

Δεσμώτης ἀπαγόμενος, παθεῖν Ἀρχιερεῦ, δέσμιος Χριστοῦ, Ἰγνάτιε ἔγραφες, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς πόλεσιν, ἐπιστηρίζων πάντας ἐν τῇ ὁμολογίᾳ.

Ὡς στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, καὶ πρόβολος ἡμῶν, Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἀσάλευτον φύλαττε, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, τῆς Χριστοῦ ἀληθείας.

Δόξα.

Τριάδος τὸ ὁμότιμον, ὑμῶ καὶ προσκυνῶ, μίαν προσφυῶς, δοξάζων Θεότητα, τρισὶ Προσώποις ἀδιαίρετον, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, αἰγιγνωριζομένην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸς ἀνθρώποις ὅμοιος, γενόμενος ἐκ σοῦ, βρέφος δι' ἡμᾶς, γεννᾶται Θεόνυμφε, καὶ μένει ὅλως ἀναλλοίωτος, καὶ ἐν σαρκὶ ὁράται, Θεὸς ἐνανθρωπήσας.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰσμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἐκμιμούμενος βοῶ· Τὴν ζωὴν μου Ἀγαθέ,

» ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σώσον με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζον-
» τα· Δόξα σοι.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οὐράνιον δηλοῖ, Βασιλέα δι' ἡμᾶς, δι'
ἀστέρος φαινοῦ, τικτόμενον, τοῖς Ἀστρολόγοις, νῦν ἐν τῇ πόλει
Δαυΐδ.

Ῥητορεύει καὶ βοᾷ, ὁ Προφήτης ἐμφανῶς· Οἶκος σὺ τοῦ Ἐφρα-
θαῖ, Βηθλεὲμ ἐν ἧ Θεός, ὀφθήσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, σκίρτα καὶ
χόρευε.

Ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, Κόρη τίκτει ἐμφανῶς, τὸν Θεὸν τὸν τοῦ
παντός, Ποιητὴν καὶ ὡς βροτόν, εἰλήσασα, σπαργάνοις φάτνη, ἐπα-
νακλίνει αὐτόν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ὡς τὸν ὄντως ἐραστήν, ἀγαπήσας ἀκλινῶς, καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς
αὐτόν, ἀναφλέξας νοερῶς, Ἰγνάτιε, τὸ ὕδωρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸ ζῶν
καὶ λαλοῦν.

Εἰ καὶ ἔπιες Χριστοῦ, τὸ ποτήριον καινόν, ἀλλ' ἐνέμεινας διψῶν,
τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, καὶ ἔκραζες· Οὐδέν μοι ταῦτα, πρὸς τὸ τυ-
χεῖν με τοῦ ζῆν.

Τὸ μαρτύριον τῆς σῆς, συνειδήσεως πληρῶν, οὐκ ἐνάρκησας ὀρῶν,
τῶν θηρίων τὰς ὀρμάς, οὐκ ἔπτηξας, ὡς σῖτος μέλλων, μύλαις ἀλή-
θεσθαι.

Ἵπερζέων Ἀθλητά, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὸ πῦρ τῶν πει-
ρασμῶν, ὡς εἰς δρόσον πρωινήν, ἀνέτρεχες, ἐκεῖνο φθάσαι, τὸ ὄν-
τως ὄν ἐραστόν.

Τοὺς μακροὺς σου πειρασμούς, καὶ τὰ ἅλута δεσμά, τοὺς ἐν Ῥώμῃ
σπαραγμούς, καὶ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, οὐδὲν ἠγοῦ, Ἱερομάρτυς, διὰ
τὸν σὸν ἐραστήν.

Δόξα.

Ἵπερούσιε Τριάς, ὑπεράγαθε Μονάς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος
σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου Ἐφραθᾶ· ὁ Ἀμήτωρ ἐκ Πατρός, καὶ Ἀπάτωρ ἐκ Μητρός, βασιτάζεται, κυοφορεῖται, τίκτεται σώζων ἡμᾶς.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασιν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα· τούτου γάρ, διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφήσαι, ἔσπυσας, ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος

Ἀβραὰμ μὲν ποτε τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, τὴν σφαγὴν προτυπῶν τοῦ τὰ πάντα κατέχοντος, καὶ νῦν ἐν Σηλαίῳ σπεύδοντος τεχθῆναι· σὺ δὲ θεόφρον, ὄλον προσήγαγες σαυτὸν ὡς περ σφάγιον· καὶ τῶν θηρίων βρῶμα γενόμενος, σίτος καθαρὸς ὤφθης τῷ Κτίστη σου, ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις διαιωνίζων ἀληθῶς, καὶ τοῦ σου ἔρωτος τρυφῶν· δι' ὃν πάντα τὸν κόσμον καταλείψας παμμάκαρ, Θεοφόρος προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Συναξάριον

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχ. Λέουσιν, Ἰγνάτιε, δεῖπνον προὔτέθης,
Κοινωνῆ δεῖπνου μυστικοῦ, θάρσους λέον.

Εἰκάδι Ἰγνάτιος θάνε γαμφηλῆσι λεόντων.

Οὗτος ἦν διάδοχος τῶν Ἀποστόλων, τῆς τῶν Ἀντιοχείων Ἐκκλησίας δεύτερος μετὰ Εὐδοκίου Ἐπίσκοπος καταστάς, μαθητὴς γενόμενος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἅμα Πολυκάρπῳ τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας προέδρῳ. Προσῆχθη δὲ Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ, διαβαίνοντι ἐπὶ Πάρθους. Καὶ πολλὰ αὐτῷ διαλεχθεὶς καὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως γνωρίσας, αὐτίκα μολυβδίναις σφαίραις τύπτεται· καὶ τὰς χεῖρας ἀπλωθεὶς, πῦρ ὑποδέχεται· καὶ πυρείοις ἐλαίῳ λιπανθεῖσι τὰς πλευρὰς φλέγεται· ἐπ' ἀνθρώκων ἴσταται· σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται. Ἀνώτερος δὲ τούτων γενόμενος, ἀπεστάλη δεδεμένος ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν ἐν Ῥώμῃ, τοῖς θηρίοις γενέσθαι βορά.

Στηρίξας οὖν τὰς κατὰ πόλιν Ἐκκλησίας, ἐν αἷς διήρχετο, εἰς τὴν Ῥώμην ἀχθείς, προσηύξατο ὑπὸ τῶν θηρίων βρωθῆναι, Ἵνα, φησὶν, ἄρτος γένωμαι καθαρὸς τῷ Θεῷ. Ὅθεν βληθεὶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὑπὸ τῶν ἀφεθέντων ἐπ' αὐτὸν λεόντων διεσπάσθη, καταλιπόντων μόνον τὰ παχύτερα τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἃ συλλεγένητα, ἀπεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν.

Οὗτος δὲ ἦν ὁ μακάριος, ὄν, ἔτι νήπιον ὄντα, κρατῆσαι, φασί, τὸν Δεσπότην, καὶ ἐναγκαλιεσάμενον εἰπεῖν· Ἐὰν μὴ τις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὃς ἂν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξῃται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· διὰ τοῦτο καὶ Θεοφόρος ἐκλήθη. Τοῦτον καὶ ὁ ἐν ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλογονίου, γενομένου ἀπὸ Δικολόγου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Φιλογόνιος ἐντολεὺς λίπει βίον,
Δραμῶν ἀρίστην ἐντολῶν Θεοῦ τρίβον.

Οὗτος ὁ μακάριος, τῇ μαθήσει τῶν θείων γραμμάτων ἐκδοθείς, ἀνάθημα τῷ Θεῷ ἐγένετο· διὰ πάσης γὰρ διελθῶν παιδείσεως, ὡς μίαν ἀπάσας κατώρθωσεν. Ὅθεν λαμπρὸν ἐπεδειξάτο βίον, καὶ τοι γυναῖκα ἔχων καὶ θυγατέρα καὶ ἐν δικαστηρίοις στρεφόμενος καὶ ἀνθρώποις ἀδικουμένοις συνηγορῶν καὶ χεῖρα βοηθείας ὀρέγων. Οὗτος ὑπὲρ ἡλίον ἔλαμπεν, ὡς εὐθέως ἐκεῖθεν ταύτης ἄξιος φανῆναι τῆς ἀρχῆς καὶ ἀπὸ βήματος ἐπὶ βῆμα ἦγετο. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνθρώποις συνηγόρει, τοὺς ἡδίκημένους τῶν ἀδικούντων ἰσχυροτέρους ποιῶν· ἔπειτα δὲ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐνεχειρίσθη. Ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦτον ἀνήγετο, πολλὴ ἦν ἡ δυσκολία, ἄρτι τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, καὶ τῶν λειψάνων ἔτι μενόντων τῆς χαλεπωτάτης ζάλης, ἧς καὶ τάχα ἡ τῶν αἰρετικῶν ἐπανάστασις, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ὑπὸ τῆς ἐκείνου σοφίας ἐνεκόπτετό τε καὶ ἐκωλύετο, καθὼς καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, ἐγκωμίοις αὐτὸν τιμήσας, πλατύτερον τὰ περὶ αὐτοῦ ἐφιλοσόφησεν. Οὗτος θεαρέστως ποιμάνας τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον καὶ ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς βιώσας καὶ διαπρέψας τῇ Ἀρχιερωσύνῃ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης, ὁ καταγόμενος ἐκ τῆς νήσου Θάσου, καὶ ἐν ΚΠόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἀχνβ' (1652), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σεμνύνεται νῦν Θάσος ἡ πατρίς φίλη,
Σὲ μάρτυρα πλουτοῦσα· ὦ πλούτου ξένου!

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἤψατο οὐδὲ παρηνώχλη-
 » σε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλό-
 » γουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν, ἀνάδειξιν ὁ Ἱερεμίας ἐκβοᾷ·
 Ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὁ Θεὸς ὤφθη, ἐπιστήμης εὐρέ τε, πᾶσαν
 ὁδὸν γεννηθεὶς, ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Μητρος.

Ἴδου ἐκ ῥίζης ῥάβδος Ἰεσσαί, ἐβλάστησεν ἄνθος ἀναθάλλουσα
 Χριστόν· καὶ ἐπ' αὐτῷ νῦν τικτομένῳ ἐν Σηλαιῷ, Πνεῦμα ἀναπαύ-
 σεται, συνέσεως καὶ βουλής, καὶ θείας γνώσεως.

Ἀκουτισθῶμεν λόγων ἱερῶν· Ὁ Κύριος τίκτεται Παιδίον δι' ἡμᾶς,
 οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐγενήθη, καὶ καλεῖται Ἄγγελος, βουλής
 μεγάλης Πατρός, ἄρχων εἰρήνης Χριστός.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔσχες πῦρ φιλόυλον ἐν σοί, Ἰγνάτιε ὕδωρ δὲ ζῶν μᾶλλον καὶ
 λαλοῦν· ὕδωρ καλοῦν· Δεῦρο ταχὺ πρὸς τὸν Πατέρα· ὕδωρ τὸ ἀλλό-
 μενον, τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν, μετοχεταιῦον ἡμᾶς.

Οἱ τῶν θηρῶν ὀδόντες μοι φησί, γενέσθωσαν ξίφη καὶ ῥομφαῖαι
 καὶ σφαγαί· τάφος δέ μοι τὰ τῶν λεόντων σπλάγχνα ἔστω, καὶ τὸ
 πῦρ νεμέσθω μου, πρὸ τῆς φθορᾶς τῆς δορᾶς, τὸ ἐγκατάλειμμα.

Τὸ ζῆν ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἐραστόν, ἐν σώματι· πνεύματι γὰρ ζῆν ἐπι-
 ποθῶ· ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς ὁ θεῖος ἔρως· πρὸς αὐτὸν ἐπείγομαι,
 αὐτὸν φησὶν ἀγαπῶ, αὐτοῦ τυχεῖν προσδοκῶ.

Ἐμοὶ γλυκὺς ὁ θάνατος φησὶν, ἡδέα μοι, πάντα τὰ τῶν πόνων ἀλ-
 γεινά, θῆρες τερπνοὶ δρόσος τὸ πῦρ ἐστὶ μοι τοῦτο, οὐ τοῦ ζῆν ἀν-
 θέξομαι· διὸ καὶ σπεύδω θανεῖν, ἵνα συζήσω Χριστῷ.

Δόξα.

Τριαδικὴν προσάξωμεν ᾠδὴν, δοξάζοντες Ἄναρχον Πατέρα καὶ
 Υἱόν, Πνεῦμα εὐθὲς μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν,
 Ἄγιος Ἄγιος Ἄγιος κράζοντες, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς Προφήταις πάλαι προῤῥηθεὶς, ἐγγίζει μοι βρέφος ἐκ Παρ-
 θένου κηθεὶς. Χαίρει Ἀδάμ· καὶ ἡ Προμήτωρ Εὐα, τῶν ὠδίνων
 λέλυται· καὶ συγχορεύει Δαυὶδ, ὁ τῆς Παρθένου πατήρ.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὄν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι Στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ
» Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, ἐν ξένῳ τοκετῷ, σαφῶς εἰς τὰ ἴδια· δεξώμεθα
αὐτὸν· ὅπως ξενωθέντας Παραδείσου τρυφῆς, πάλιν οἰκειώσῃ, τι-
κτόμενος Σπηλαίῳ.

Ἴδου ἡ ἀνάκλησις, ἡμῶν ἐπιδημεῖ· ἠχήσωμεν ἄσματα, χαρμόσυνα
σπουδῆ, καὶ ἄσωμεν μέλη προεόρτια, τῷ ἐν σμικροτάτῳ, χωρουμένῳ
Σπηλαίῳ.

Ὡς ὤμοσε Κύριος, πεπλήρωκεν ἰδοῦ, ἐκ σπέρματος δοῦς ἡμῖν,
Δαυῖδ τὴν ἑαυτοῦ, Μητέρα Παρθένον ἐξ ἧς βρέφος, σαρκὶ ἐτέχθη
ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ὑπὲρ λόγον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἦμνεῖσθω Ἰγνάτιος, ὁ μέγας Ἱερεὺς, διτπῶς στεφανούμενος, ὡς
Μάρτυς καὶ Ποιμὴν· ἀθλήσας γὰρ οὗτος, δι' ἀγάπην Θεοῦ, ἐρῶν
τοῦ ἐράσθαι, παθεῖν οὐ παρηγεῖτο.

Διψῶν τὸ ποτήριον, τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, δεσμώτης ἀνέτρεχες,
Ἰγνάτιε σοφέ· καὶ φθάσας τὸ σκάμμα, οὐκ ἐπαύσω βοῶν· Διψῶ τοῦ
διψᾶσθαι, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δρόμοις τῆς Πίστεως, ὡς ἥλιος τὴν γῆν, γενναίως διέδραμες,
ἀπ' ἄκρων οὐρανοῦ· καὶ δύνας ἀδύτως, ἀπὸ γῆς εἰς Χριστόν, τὸ
φῶς συναστράπτεις, αὐτῷ τῆς ἀφθαρσίας.

Δεσμοῖς κατεχόμενος, διώδευσας τὴν γῆν, μυρίσας τοῖς ἄθλοις σου,
ἡμᾶς τοὺς ἐν αὐτῇ· καὶ νῦν μετὰ τέλος, ὡς περ κρίνον ἀγροῦ, καὶ
κρίνον πεδίου, ἡμᾶς εὐωδιάζεις.

Δόξα.

Μονὰς οὐσιότητι, ἡμνεῖσθω ἡ Τριάς· Τριάς ὑποστάσει, τιμάσθω ἡ
Μονάς· ὡς μία τῇ φύσει, τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς, οὐ διαιρουμένη,
οὐ συναλειφομένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἄστρον ἀνέτειλε, Χριστὸς ἐξ Ἰακώβ, καὶ Μάγοι συντρέχουσιν,

ἐν πόλει Βηθλεέμ, ὑμῆσαι τιμῆσαι, προσκυνῆσαι αὐτῷ, τεχθέντι ἐκ μήτρας, Ἀγνῆς τῆς Θεοτόκου.

Προεόρτιος. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φωτοφόρον Λυχνίαν τῆς
» χάριτος, τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, τὴν Σκηνὴν τὴν πάγχρυσον, τοῦ οὐ-
» ρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγα-
» λύνωμεν.

Σὺν Πατριάρχαις Δικαίοις τε ἅπασι, καὶ τοῖς ἁγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν· ἐκ Παρθένου Κύριος, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις, ὁ φωτισμὸς ἡ ζωὴ ἡ σωτηρία, νῦν ἐν τῇ πόλει, Δαυὶδ ἀποτίκτεται.

Ἦδη τῆς θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως, πᾶσιν ἠνοιχθῆ σαφῶς τὰ προπύλαια· οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, Ἄγγελοι σκιρτήσατε, καὶ εὐφρανέσθω ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων ἐν πνεύματι.

Φέρει Χριστὸν ὡς περ μύρον ἀκένωτον, τὸ νοητὸν ἡ Παρθένος ἀλάβαστρον, καὶ τοῦτο προέρχεται, ἐν Σπηλαίῳ πνεύματι, ἀποκενωσάσαι σαφῶς ὅπως πληρώσῃ, τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ὁ Θεοφόρος ἡμᾶς εἰσιτάσατο, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ ἄθλους προθεῖς ἡμῖν· Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἱερῶς δρεψάμενοι, τὰ μυστικὰ τῶν τερπνῶν ἁσμάτων ἄνθη, τὰς κορυφὰς ἑαυτῶν στεφανώσωμεν.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν Ἱερῶτατε, ἱερωτέραν εἰργάσω τοῖς ἄθλοις σου· διὸ καὶ τὸν στέφανον, διπῶς κοσμησάμενος, μετὰ Μαρτύρων ὑμνεῖς καὶ τῶν Ποιμένων, Ἱερομάρτυς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σῆτος Θεοῦ καθαρὸς εἰμι ἔλεγες, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθουμαι, ἵνα ἄρτος γένωμαι, ἱεροτελούμενος, τῷ ἐραστῇ καὶ Θεῷ κεκαθαρμένος, ὃν καὶ ποθῶν, οὐ πτοοῦμαι τὸν θάνατον.

Ὡς ὑπερόπτης τῶν κάτω Ἰγνάτιε, καὶ ὑπηρέτης τῶν ἄνω μυήσεων, ὡς λατρείαν ἄμωμον, τελῶν καὶ τελούμενος, ἱερουργεῖς σεαυτὸν τῷ μαρτυρίῳ, πρὸς τε θηρία καὶ πῦρ ἐτοιμαζόμενος.

Σπλάγχνα θηρίων σοι τάφος γεγόνασιν· ἔχεις δὲ νῦν τὴν Σιών ἐνδιαίτημα, καὶ ζῆς ἐν καινότητι, ζωηφόρου Πνεύματος, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύων, καὶ ἐντροφῶν τῇ αὐτοῦ ὠραιότητι.

Τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ ἐν ταῖς ἄνω μοναῖς αὐλιζόμενος, ἱερὲ Ἰγνάτιε, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστῃ σου, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ταύτης ἐντυγχάνων, ἀδιαλείπτως μὴ παύση δεόμενος.

Δόξα.

Τὸ ὑπεράρχιον φῶς ἡ ζωὴ ἡμῶν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ὑποστάσει, καὶ μιᾷ Θεότητι, ὑπερουσίως ἀεὶ θεολογεῖσθαι, Τριάς ἀπλῆ συμφυῆς καὶ ὁμότιμος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἄγνη τοῦ Θεοῦ Πόλις ἔμψυχε, ἐν ἧ Θεὸς χωρηθῆναι εὐδόκησε· μὴ λιπὼν τὰ ἄνω γάρ, πρὸς σὲ καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ἐπὶ γῆς Θεογεννήτορ, καὶ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ βρέφος τίκτεται.

Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ· Σπῆλαιον εὐτρεπίσθητι· ὑπόδεξαι καὶ ἡ Φάτιη, τὸν ἀπερίγραπτον Θεόν, σαρκὶ περιγραφόμενον· ἔρχεται γὰρ τεχθῆναι, καθὼςπερ εὐδόκησεν.

Τοῦ Ἁγίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σίτος ὑπάρχω ἔλεγες, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, καὶ δεῖ με νῦν ἀλήθεσθαι, δι' ὀδόντων θηρίων, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, ὅπως ἄρτος ἡδύς τε, καὶ καθαρὸς ὀφθήσομαι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι· ἢ παρεστῶς, μνημονεύοις πάνσοφε τῶν τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἰεράρχα καὶ Μάρτυς.

Ἐτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς τετρωμένος ἔρωτι, ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, Ὁ ἐμὸς ἔρωσ ἐβόας, Χριστὸς ἐσταύρωται θέλων· διὸ διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἐρῶ τοῦ ἐρᾶσθαι· οὗ κοινωνὸς γενηθῆναι, ἐπιποθῶ καὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν Γενεθλίων ἄσματα, νῦν προηγήσωμεν πίστει· ἔρχεται ἡμεῖς γὰρ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ τοῦ τεχθῆναι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὀραθῆναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνειλημένος, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ φάλλομεν Προεόρτιον ἓν,
καὶ τοῦ Ἁγίου τρία Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ ἱερέ Ἰγνάτιε, ταῖς τοῦ Σωτῆρος χερσί, κρατηθεὶς ὡσπερ νήπιον, ὄλος καθηγίασαι, ταῖς ἀχράντοις προσψαύσει, καὶ θεοφόρος ὡφθης καὶ ἔνθεος, καὶ Ἀποστόλων θείων συνόμιλος· ὡ τῶν πλουσίων σου, δωρεῶν ὧν ἔτυχες, παρὰ Χριστοῦ! ὃν δυσώπει πάντοτε, σώζεσθαι ἅπαντας.

Πάτερ ἱερέ Ἰγνάτιε, ἀγάπη θεία τρωθεὶς, ἐν Χριστῷ ἔζης πάντοτε, καὶ αὐτοῦ τῷ ἔρωτι, ἀκορέστως τρεφόμενος, τῆς Ἐκκλησίας στῦλος καὶ πρόβολος, ὡς Ἱεράρχης ὡφθης θεόσοφος, λόγοις καὶ πράξεσι, τῶν πιστῶν τό φρόνημα, καθοδηγῶν, καὶ στηρίζων Ἁγιε, πίστει καὶ χάριτι.

Πάτερ ἱερέ Ἰγνάτιε, τὴν ἱεράν σου στολήν, λαμπροτέραν τετέλεκας, τῷ οἰκείῳ αἵματι, ἐναθλήσας στερόρότατα, καὶ ὡσπερ σῖτος θεοῦ ὡς ἔφησας, θηρῶν ἠλέσθης ταῖς μύλαις Ἁγιε, καὶ προσενήνεξαι, ὡς ἄρτος ἡδύτατος, τῷ Ποιητῇ, τῷ σέ θαυμαστώσαντι, πλουσίαις χάρισι.

Δόξα. Ἦχος α'.

Στήλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκῶν, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἐορτή, θεοφόρε Ἰγνάτιε τὰς μυσταγωγίας σου, καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ ἀοίδιμον φωνήν, τὴν, Ὅτι σῖτος εἰμί θεοῦ λέγουσαν, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθωμα· διό μιμητῆς τοῦ Πάθους τοῦ Χριστοῦ σύ γεγονώς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Σπήλαιον εὐτρεπίζου...

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Ἰστώμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, κατὰ ἀλφάβητον. Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Αἱ ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις· οἱ ἐν Βηθλεέμ, ἐτοιμάσατε τὴν φάτνην· ὁ Λόγος γὰρ γεννᾶται· ἡ σοφία προέρχεται· δέχου ἀσπασμὸν ἢ Ἐκκλησία· εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογητὸς ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. (Δίς)

Ἄνίσχει ὁ Ἀστήρ, Ἰακώβ ἐν τῷ Σηλαιῷ. Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, προεόρτια τελοῦντες, συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς Ποιμέσι συνέλθωμεν· ἴδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις· ἴδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν· φρικτὸν θέαμα! Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Βουνοὶ γλυκασμόν, σταλαξάτωσαν· ἰδοὺ γάρ, ἦκει ὁ Θεός, ἐκ Θαιμᾶν Ἔθνη ἠπῶσθε· ἀγάλλεσθε Προφῆται· Πατριάρχαι σκιρτήσατε· ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως· ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἄρχων, Χριστὸς τίκτεται· ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, ἐν γῆ παραγίνεται.

Γῆθεν ἀνυψῶν, τοὺς βροτοὺς ὁ Πλάστης ἦκει, τὴν βασιλικὴν, καινουργῶν αὐθις εἰκόνα· συγχάρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις ὑμνήσατε· ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλύθη· ἦλθεν ᾧ ἀπέκειτο· Θεὸς γάρ, βροτὸς γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοί, ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίστη, ἦκοντι εἰς γῆν, ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλαι· ἀγνεῖα λαμπρυνθῶμεν, ἀρεταῖς ἀστραφθεῖημεν· τρόμφω καὶ χαρᾷ ἐτοιμασθῶμεν, Χριστὸν ιδέσθαι βρεφωθέντα, νοδὸς ὄμμασιν, ἡμᾶς θεοῦντα τοὺς βροτούς, ἄκρα ἀγαθότητι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εγγίζει ὁ Χριστὸς· Βηθλεέμ προετοιμάζου· ἤδη τῶν Ἐθνῶν, τὸ σωτήριον ἀνγάξει· εὐτρέπισον τὴν φάτνην, τοὺς Ποιμένας συνάγαγε, κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος· αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, Νόων κράζουσιν· Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ζῆλός τε καὶ πῦρ, καταφάγεται σε ἄφρων, πλάνε ἀληθῶς, καὶ τοῦ νόμου συκοφάντα· ἰδοὺ γάρ ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ὡς ἔφησεν, ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀνακλινεῖ τὸν Βασιλέα· διὸ ἅπαντες, οἱ ἐξ Ἰούδα τῆς φυλῆς, δυνάσται ἐκλείψουσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὕμνησον πόλις Σιών· ἀγάλλου ἢ ἔρημος, προμνηστευθεῖσα τὴν χαρὰν· ἀστὴρ γὰρ προέρχεται, ἐν Βηθλεὲμ μηνύων, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν· καὶ Σπήλαιον δέχεται, τὸν ἀχώρητον παντί· καὶ Φάτνη ἐτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζωὴν τὴν αἰώνιον· αὐτῷ πάντες ἄσωμεν καὶ βοήσωμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἀνατολίου

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἤξει καὶ οὐ χρονιεῖ· ἐξ ἀπειρογάμου Νύμφης ὀφθήσεται, ἐν Σπηλαίῳ δὲ λοιπὸν προσαναπαύσεται· καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων, ὃν οὐκ ἐχώρει οὐρανός, ὑποδέχου, μέλλοντα σπαργανοῦσθαι ἐν σοί, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς. Ἀστὴρ μηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, Ποιμένες ἀγραυλοῦσι, θαῦμα ὀρῶντες τὸ φρικτόν· καὶ Ἄγγελοι μέλπουσιν, ἐπὶ γῆς θεώμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην.

Ἡσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, Βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ἄνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σῶζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

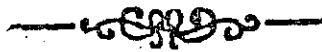
Δόξα. Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'. Τοῦ Στουδίτου.

Στήλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκῶν, ἢ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἑορτή, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὰς μυσταγωγίας σου, καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς Πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ ἀοίδιμον φωνήν, τὴν, Ὅτι σίτος εἰμὶ Θεοῦ λέγουσαν, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι· διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σὺ γεγονώς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Σπηλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἦκει, ἔμβρουον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φορικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτὴς μου καὶ Θεός;

Καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Προεόρτιον.

Σώματα ἀγνίσωμεν καὶ ψυχάς, καὶ μετὰ λαμπάδων, ὑπαντήσωμεν φαιινῶν, τῷ ἐν τῷ Σηλαιῷ, τεχθῆναι ἐρχομένῳ, αὐτῷ ἀναβοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Υδωρ τὸ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν, Ἰγνάτιε Πάτερ, θησαυρίσας ἐν τῇ ψυχῇ, ἔσπευσας τεθνάναι, ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων· διὸ τὴν μακαρίαν, ζωὴν ἐτρύγησας.

